

ด่วนที่สุด

ที่ ปน ๐๐๒๓.๔/ว ๑๐๗/๑๐

ศาลากลางจังหวัดปัตตานี

ถนนเดชา ปน ๙๔๐๐๐

๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ นายกเทศมนตรีเมืองปัตตานี และนายกเทศมนตรีเมืองตะลุบัน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๑๒๑๗

ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๕

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งว่า สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งให้ทราบว่า มีผู้ร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเกี่ยวกับการไม่ควบคุมสถานประกอบการร้านอาหารซึ่งส่งเสียงดัง ก่อความรำคาญทำให้ประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อน และไม่ควบคุมร้านอาหารให้มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาที่เหมาะสมห้ามจำหน่ายได้ ขอให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีข้อเสนอแนะให้จังหวัดทุกจังหวัดแต่งตั้งคณะทำงานร่วมกันพิจารณาจัดทำตัวอย่างหรือต้นแบบร่างข้อบัญญัติ ท้องถิ่นเพื่อควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ โดยกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการขอใบอนุญาตประกอบกิจการ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติหรือ เทศบัญญัติควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทคาราโอเกะ ตามมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และประกาศใช้บังคับต่อไป

ในการนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๒ กำหนดว่า เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ที่ประกาศตามมาตรา ๓๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่น กล่าวคือ (๑) กำหนดประเภท ของกิจการตามมาตรา ๓๑ บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น (๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการตาม (๑) ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพ หรือ สุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งกิจการคาราโอเกะ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ และคณะกรรมการสาธารณสุขได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออก ข้อบัญญัติของท้องถิ่นเกี่ยวกับการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกลุ่มบริการบันเทิงไว้ตาม คำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขฉบับที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ แล้ว จังหวัดปัตตานี จึงขอความร่วมมือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดินและคำแนะนำเกี่ยวกับการ ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกลุ่มบริการบันเทิงของคณะกรรมการสาธารณสุข ประกอบการพิจารณาเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป ทั้งนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ จัดทำตัวอย่างร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ สำหรับอำเภอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ รับผิดชอบทราบและใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยตรี

(ตระกูล ไทธรรม)

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดปัตตานี

กลุ่มงานกฎหมายระเบียบและเรื่องราวทุกข

ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

โทร./โทรสาร ๐-๗๓๓๔-๙๕๑๙

☐ ผ.บ.ช.
☐ ก.บ.บ.
☐ ก.จ.ส.
☒ ก.จ.ก.
☐ ก.จ.น.

กรม ๗.๓๕

สธ. ปีที่ ๗
ร.๓๐๓
๒๙ มิ.ย. ๒๕๖๕
๑๔.๐๕๖

ด่วนที่สุด
ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๑๒๑๗

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๑๐๐๔/๕๙ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๕
๒. ตัวอย่างร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ.

ด้วยสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งว่า มีผู้ร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเกี่ยวกับกรณีไม่ควบคุมสถานประกอบการร้านอาหารซึ่งส่งเสียงดังก่อความรำคาญทำให้ประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อน และไม่ควบคุมร้านอาหารให้มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาที่เหมาะสมห้ามจำหน่ายได้ ขอให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีข้อเสนอแนะให้จังหวัดทุกจังหวัดแต่งตั้งคณะทำงานร่วมกันพิจารณาจัดทำตัวอย่างหรือต้นแบบร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ โดยกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการขอใบอนุญาตประกอบกิจการ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปจัดทำเป็นข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทคาราโอเกะ ตามมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และประกาศใช้บังคับต่อไป

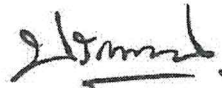
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๒ กำหนดว่า เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ประกาศตามมาตรา ๓๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่น กล่าวคือ (๑) กำหนดประเภทของกิจการตามมาตรา ๓๑ บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น (๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการตาม (๑) ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งกิจการคาราโอเกะเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๘ และคณะกรรมการสาธารณสุขได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกข้อบัญญัติของท้องถิ่นเกี่ยวกับการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกลุ่มบริการบันเทิงไว้ตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขฉบับที่ ๑/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๘ แล้วขอความร่วมมือจังหวัดชี้แจงแนะนำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดินและคำแนะนำเกี่ยวกับการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกลุ่มบริการบันเทิง

/ ของคณะกรรมการ ...

ของคณะกรรมการสาธารณสุขประกอบการพิจารณาเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป ทั้งนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้จัดทำตัวอย่างร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายประยูร รัตนเสนีย์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

กลุ่มงานวินิจฉัยและกำกับดูแล

โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๔๐๓๖

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

ผู้ประสานงาน ปิยรัตน์ สุภาพงษ์

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขรับ 2048
วันที่ 13 ม.ค. ๒๕๖๕
เวลา

ที่ ผผ ๑๐๐๔/๕๔

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
เลขรับ ๑๓๕
วันที่ ๑๔ ม.ค. ๒๕๖๕
เวลา ๑๐:๓๕ น.

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๕
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๑๑ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดิน

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำวินิจฉัยและข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดิน เรื่องร้องเรียนเลขแดงที่
ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ จำนวน ๖ แผ่น

ด้วยมีผู้ร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของนายอำเภอ

และผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธร

กรณีไม่ควบคุมสถานประกอบการร้านอาหาร

คาราโอเกะ ซึ่งส่งเสียงดังก่อความรำคาญ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อน และไม่ควบคุมร้านอาหารดังกล่าว ทำให้มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาที่กฎหมายห้ามจำหน่าย จากการแสวงหาปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ เวลา ๒๒.๓๐ น. สถานีตำรวจภูธรได้ดำเนินการตรวจสอบพบที่มีการเปิดเพลงและร้องเพลงคาราโอเกะส่งเสียงดังจริง จึงจับกุมผู้ดูแลร้าน โดยกล่าวหาว่าเปิดเครื่องขยายเสียงส่งเสียงดังก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่บุคคลอื่น และได้ดำเนินคดีตามกฎหมายแล้ว ต่อมาวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๔.๐๐ น. สถานีตำรวจภูธร

ฝ่ายปกครองอำเภอ และสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบร้านอาหารดังกล่าวอีกครั้งพบว่า มีการจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม และเปิดเพลงจากเครื่องเสียง โดยมีได้ส่งเสียงดังก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่บุคคลอื่นแต่อย่างใด ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ได้กำชับให้ผู้ประกอบการใช้เสียงจากเครื่องเสียงโดยมิให้รบกวนก่อความรำคาญแก่ผู้อาศัยข้างเคียง หากผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจะพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป ผู้ประกอบการรับทราบและจะนำไปปฏิบัติต่อไป

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินขอเรียนว่า เรื่องร้องเรียนดังกล่าว ผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีคำวินิจฉัยให้ยุติเรื่องร้องเรียนดังกล่าวแล้ว และเพื่อมิให้เกิดปัญหาร้องเรียนในลักษณะเช่นนี้อีก ขอให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีข้อเสนอแนะให้จังหวัดทุกจังหวัดแต่งตั้งคณะทำงานร่วมกันพิจารณาจัดทำตัวอย่าง หรือต้นแบบร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ โดยกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการขออนุญาตประกอบกิจการ เช่น กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขรายละเอียดการก่อสร้างอาคารหรือสถานประกอบการกิจการ ต้องจัดคาราโอเกะในห้องหรือ

ผู้ตรวจการแผ่นดิน
วันที่ ๑๔ ม.ค. ๒๕๖๕
/สถานที่...

ขอแสดงความนับถือ

[Faint, illegible handwritten notes]

THESE DÉPENSES SONT DÉDUCTIBLES

เรื่องร้องเรียนการทุจริต : 100 เรื่อง/ปี

ตัวอย่าง

ร่างเทศบัญญัติเทศบาล...

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาล... เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ และมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาล... โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาล และผู้ว่าราชการจังหวัด... จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาล... เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ.

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาล... เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาล... แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วที่เกี่ยวข้องกับเทศบัญญัตินี้ หรือขัดแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทคาราโอเกะ

“ผู้ดำเนินการกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการประเภทคาราโอเกะ

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรี... รักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๖ ให้การประกอบกิจการคาราโอเกะเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตเทศบาล...

ให้ผู้ดำเนินการกิจการดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดตามเทศบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕,

สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา และโรงพยาบาล

ข้อ ๘ ลักษณะของสถานประกอบกิจการ

(๑) การออกแบบและการวางผังของอาคาร ต้องเหมาะสมต่อการป้องกันเสียง และความสั่นสะเทือนจากพื้นที่ให้บริการ

(๒) พื้นที่ประกอบการบริเวณที่มีเสียงดังและความสั่นสะเทือน ต้องเป็นอาคารที่ปิดมิดชิด และใช้วัสดุที่ป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือน

ข้อ ๙ บริเวณโดยรอบอาคาร ตัวอาคาร พื้นอาคาร โถง และเก้าอี้ ต้องได้รับการดูแลให้สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

ข้อ ๑๐ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีหรือป้องกันเสียงและความสั่นสะเทือนภายในสถานประกอบกิจการ เพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน ทั้งผู้ใช้บริการ ผู้ให้บริการ รวมทั้งไม่ก่อเหตุรำคาญแก่ประชาชนใกล้เคียง ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ระดับเสียงภายในสถานประกอบกิจการตลอดระยะเวลาทำการ ต้องมีค่าเฉลี่ยของระดับเสียง (L_{Aeq}) ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบลเอ และมีค่าระดับเสียงสูงสุด (L_{Max}) ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง ไม่เกิน ๑๑๐ เดซิเบลเอ

(๒) วิธีการตรวจวัดระดับเสียง

(๒.๑) กำหนดจุดวัดระดับเสียง

(ก) บริเวณกลางห้องหรือบริเวณที่โดยปกติมีผู้ใช้บริการมาก

(ข) จุดตรวจวัดระดับเสียงต้องอยู่สูงจากระดับพื้นห้อง ประมาณ ๑.๒๐ เมตร สำหรับการตรวจวัดในบริเวณที่ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่นั่ง และที่ระดับ ๑.๕๐ เมตร สำหรับตรวจวัดในบริเวณที่ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ยืน

(๒.๒) ตรวจวัดระดับเสียง ณ เวลาใดเวลาหนึ่งที่สถานประกอบการเปิดให้บริการ โดยทำการตรวจวัดเป็นเวลา ๑๕ นาที ติดต่อกัน แล้วนำมาหาระดับเสียงเฉลี่ย (L_{Aeq}) และค่าระดับเสียงสูงสุด (L_{Max}) เพื่อไม่ให้เกินค่าที่กำหนด

(๓) ในระหว่างการให้บริการ ควรมีการหยุดหรือลดระดับเสียงจากการเปิดเพลงหรือจากเครื่องกำเนิดเสียงหรือกิจกรรมอื่นที่ก่อให้เกิดเสียงดังมากเป็นระยะ เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้พักจากการสัมผัสเสียงดัง

(๔) ต้องจัดให้มีบริการเครื่องป้องกันเสียงที่ได้มาตรฐานและสะอาดสำหรับผู้มาใช้บริการ เมื่อได้รับการร้องขอ และผู้ประกอบการต้องติดประกาศหรือให้ข้อมูลหรือวิธีการอื่นใดแก่ผู้ใช้บริการ เกี่ยวกับการป้องกัน การแก้ไขหรือการบรรเทาอันตรายที่อาจเกิดจากการได้ยินเสียงดัง

(๕) จัดให้มีเครื่องวัดระดับเสียงและแสดงผลการตรวจวัด เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้ทราบถึงระดับเสียงในขณะที่ให้บริการ และสามารถพิจารณาป้องกันตัวเองได้

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่เพียงพอตามตารางกำหนดวิธีการระบายอากาศแนบท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีแสงสว่างที่เหมาะสม ดังนี้

(๑) ให้มีความเข้มของแสงสว่างที่เหมาะสม ตามตารางกำหนดความเข้มของแสงแนบท้ายเทศบัญญัตินี้

(๒) กรณีที่มีการใช้แสงเลเซอร์ ผู้ประกอบกิจการจะต้องตรวจสอบจากผู้ผลิตหรือผู้ติดตั้งว่าแสงเลเซอร์ที่ใช้นั้น จัดอยู่ใน Class ๑ ที่ใช้สำหรับสถานบันเทิงเท่านั้น

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีระบบความปลอดภัย ดังนี้

(๑) ต้องจัดให้มีระบบป้องกันอัคคีภัย และจัดให้มีประตูหรือทางออกหรือทางหนีไฟที่เพียงพอกับจำนวนคนที่อยู่ภายในอาคาร ให้สามารถออกหรือหลบหนีภัยได้โดยสะดวกและทันหากมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น ไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยต้องมีระบบไฟฟ้าฉุกเฉินเมื่อระบบปกติขัดข้องตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) ต้องมีการควบคุมไม่ให้ผู้ใช้บริการ เข้าไปในสถานประกอบกิจการมากจนทำให้เกิดการแออัดเกินไป

(๓) ต้องจัดให้มีระยะห่างที่เหมาะสมระหว่างโต๊ะ เก้าอี้ เพื่อความสะดวกต่อการสัญจรและความปลอดภัยภายในสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๔ ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ

(๑) ต้องจัดให้มีห้องส้วมที่ถูกสุขลักษณะ แยกชายหญิง และมีสัญลักษณ์ แสดงอย่างชัดเจน

(๒) ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือ

(๓) อาคารที่เปิดให้บริการหลายชั้น ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือ ในชั้นต่าง ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๔) ห้องส้วมควรมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๐.๙๐ เมตร ความสูงไม่น้อยกว่า ๑.๘๐ เมตร กรณีที่ห้องส้วมและห้องน้ำอยู่ในห้องเดียวกัน ต้องมีพื้นที่ภายในไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ ตารางเมตร

(๕) ห้องส้วมและที่ปัสสาวะ ต้องใช้วัสดุที่ทำความสะอาดง่าย และได้รับการดูแลรักษา ความสะอาดอยู่เสมอ และต้องมีระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการที่เป็นสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือมีการปรุงประกอบ หรือจำหน่ายอาหาร และเครื่องดื่ม ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะตามที่กำหนดในเทศบัญญัติเทศบาล... และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๑๖ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประสาทคาราโอเกะ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับแสดงเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) บัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาเอกสารสิทธิของสถานประกอบกิจการ (ที่ดิน/อาคาร/ยานพาหนะ)

(๓) หนังสือยินยอมรับกํ้าจัดจากสถานประกอบกิจการกํ้าจัดสิ่งปฏิกูล (กรณีที่ไม่ส่งไปกํ้าจัดที่อื่น)

(๔) หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (กรณีที่กฎหมายกำหนด)

(๕) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย (กรณีที่กฎหมายกำหนด)

(๖) ใบมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)

(๗) หลักฐานอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๑๘ เมื่อได้รับคำขออนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบ ความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้อง ครบถ้วนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น แจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึก ความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอ และผู้ยื่นลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนด ในเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือ แจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยาย เวลาแล้วนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบ ถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวัน จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ และสำเนาแจ้ง ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน (หรือตามที่เห็นสมควร) นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน (หรือตามที่เห็นสมควร) นับแต่วันที่
ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๐ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้ออกในอนุญาต
และให้ใช้ได้เพียงเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสีย
ค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย
ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด หากจะขอรับใบแทนใบอนุญาต
และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความ
ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต
นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตฉบับละ...บาท
(ให้กำหนดตามความเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่น) ในวันที่ได้รับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก
หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่อใบอนุญาต ตลอดระยะเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น
ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียม
ที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีผู้มีส่วนที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกัน
เกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม
และค่าปรับครบจำนวน

ข้อ ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้หรือไม่มีปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานต้องระวางโทษ
ตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศ ณ วันที่.....

(ลงชื่อ)

(.....)

นายกเทศมนตรี.....

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(.....)

นายอำเภอ.....

หมายเหตุ : สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ปรับข้อความให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ
สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ตารางกำหนดวิธีการระบายอากาศ แบบท้ายเทศบัญญัติเทศบาล...
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ.

สถานที่	วิธีการ		
	วิธีธรรมชาติ	วิธีกล (อัตราการระบายอากาศ ไม่น้อยกว่าจำนวนเท่า ของปริมาตรของห้อง ใน ๑ ชั่วโมง)	วิธีใช้ระบบปรับอากาศ (ลูกบาศก์เมตร/ ชั่วโมง/ตารางเมตร)
ห้องน้ำ ห้องส้วม	*	๔	๑๐
ที่จอดรถ (ที่อยู่ต่ำกว่าระดับพื้นดิน)	*	๔	-
ห้องปรุง ประกอบอาหาร	*	๒๕	๓๐
บริเวณที่นั่ง ส่วนแสดงดนตรีและส่วนเต้นรำ	*	๑๒	๑๐

ตารางกำหนดความเข้มของแสง แบบท้ายเทศบัญญัติเทศบาล...
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทคาราโอเกะ พ.ศ.

บริเวณพื้นที่	ความเข้มของแสงสว่าง
พื้นที่ให้บริการ ได้แก่ ส่วนแสดงดนตรี ส่วนเต้นรำ และบริเวณที่นั่งฟังดนตรี	
๑) พื้นที่ให้บริการทั้งหมดในขณะเตรียมสถานที่ให้บริการ	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์
๒) พื้นที่ให้บริการต่าง ๆ ในขณะเปิดให้บริการ เช่น ส่วนแสดงดนตรีหรือมีเสียง	ให้มีแสงสว่างเพียงพอที่จะพอที่จะมองเห็นและจำหน้ากันได้ในระยะไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร
- ห้องน้ำ ห้องส้วม	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ลักซ์
- ห้องปรุง ประกอบอาหาร	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์
- ช่องทางเดินภายในอาคาร	ไม่น้อยกว่า ๕๐ ลักซ์
- ที่จอดรถ	ไม่น้อยกว่า ๕๐ ลักซ์